

ДНІПРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

У ПАМ'ЯТІ НАЗАВЖДИ

ВШАНОВУЄМО ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ

12 жовтня в Дніпровському національному університеті імені Олеся Гончара відбулися урочистості, присвячені Дню захисника України.

Під час мітингу-реквієму було вшановано пам'ять випускників університету, загиблих у ході бойових дій на Сході України. Біля Пам'ятного знаку зібралися викладачі і студенти факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства, факультету суспільних наук і міжнародних відносин, історичного факультету. Церемонію відкрив проректор з науково-педагогічної роботи у сфері гуманітарної освіти та виховання молоді, професор Валентин Іваненко, звернувши увагу молоді на щире патріотичне середовище в нашому університеті. Свої думки про драматичні події сьогодні висловили голова Ради ветеранів, професор Ігор Іщенко, учасник бойових дій на Сході України, випускник факультету систем і засобів масової комунікації Павло Дінець, студент-другокурсник історичного факультету Євген Афеєв. На завершення мітингу його учасники поклали до меморіалу квіти.

Того ж дня в Палаці студентів відбулися загальноуніверситетські урочисті збори, де були присутні педагоги і студенти з усіх факультетів. Вітаючи захисників держави, ректор університету, професор Микола Поляков наголосив, що свято, яке припадає на День Покрови Пресвятої Богородиці – найзнаменнішу дату для українського

Ректор Микола Поляков вручає грамоту Володимирі Середюку, мол. наук. співробітнику лабораторії теоретичних проблем хімії

козацтва і усього нашого воїнства, має глибоке коріння. «Саме в цей день ми вшановуємо мужність та героїзм захисників незалежності й територіальної цілісності України, військові традиції і звичаї українського народу. День захисника України – всенародне свято, що сприяє дальшому зміцненню патріотичного духу в суспільстві». Назвавши поіменно живих і загиблих захисників країни й згадавши про приклади безкорисливої і жертвовної діяльності університетських волонтерів, ректор наголосив: «Ми віримо, що Україна буде вільною й розвинутою країною, а український народ – щасливим. Задля

цього нам потрібно осмислити свою відповідальність за майбутнє країни, своїми думками і діями прагнути до побудови сучасної демократичної, високорозвинутої й високотехнологічної держави. Держави економічно і військово потужної, єдиної, соборної, справжнього рідного дому для усіх її громадян, які будуть жити у мирі й злагоді».

Також на урочистому засіданні слово було надано заступнику директора департаменту соціальної політики Дніпровської міської ради Сергію Звірку, професору факультету медичних технологій діагностики та реабілітації, учаснику АТО Володи-

Меморіал загиблим у зоні АТО випускникам ДНУ ім. О. Гончара

миру Саричеву, представнику університетської молоді – студенту-політологу Євгену Баршаку.

Одним із центральних моментів зустрічі став показ відеофільму, присвяченого найактуальнішій проблемі нашого простору і часу – бойовим діям на Сході України. Фільм був створений творчою групою нашого університету, до складу якої увійшли студенти факультету систем і засобів масової комунікації та працівники Палацу студентів.

Працівники університету – учасники бойових дій на Сході України Олег Бойко, Сергій Гончаров, Євген Заваденко, Сергій Книш, Ігор Лакей, Сергій Легеза, Павло Мануйленко, Анатолій Пархоменко, Олег Репан, Володимир Саричев, Володимир Середюк та Євген Сетов отримали грамоти.

Сергій ЛЯПІН, група аналізу у сфері гуманітарної освіти та виховання молоді

Підполковник Пархоменко пішов служити до армії України 4 вересня 2014 року, його призначили на посаду начальника зв'язку штабу зенітно-ракетного дивізіону. У перший рік, коли військові сили України були зовсім слабкі, а країна трималася тільки завдяки мужності та самовідданості громадян України, було дуже складно. Втрати

ГЕРОЇ СЕРЕД НАС

Вже більш ніж три роки ми зовсім по іншому ставимося до слова «мир». Раніше при побажанні добра, здоров'я, щастя забували про нього, а тепер ставимо на перше місце. Три роки тому ми згадували лише героїчне минуле наших дідів та прадідів, сьогодні ж люди, яким довелось заглянути у вічі війні, проявити себе героями, – серед нас. Кожен день колектив фізико-технічного факультету спирається на знання, досвід та відповідальну працю співробітника кафедри систем автоматизованого управління підполковника Анатолія Івановича Пархоменка, який пройшов горнило війни у 2014-2015 роках і повернувся до дому, отримавши тяжку травму.

ти життя Анатолій Іванович міг уже в перші тижні служби, на коротких бойових навчаннях, які проводилися для відпрацювання взаємодії бойового колективу, де були і військові люди, і юнаки, які не мали жодного бойового досвіду. Молодий армієць (згодом служили разом, він виявився добрим бійцем, «відмінним парубком», за словами Анатолія Івановича) кинув на навчальному метанні бойову гранату так, що тільки великий досвід допоміг підполковнику Пархоменку залишитися живим.

Анатолій Іванович служив у

підрозділі протиповітряної оборони, який дислокувався біля Маріуполя. В частині не вистачало оснащення, багато пристроїв робили самі, при цьому часто знаходили дуже цікаві, оригінальні інженерні рішення, що ставали корисними раціоналізаторськими пропозиціями. Про відносини з військовими Анатолій Іванович говорить просто: з багатьма потоваришував. Це насамперед люди, які воювали разом з ним і з якими тепер підтримує тісні стосунки, адже стали майже однією сім'єю.

А ще, згадуючи про війну,

Анатолій Іванович завжди думає про свого сокола. Бійці привезли до підрозділу пораненого птаха. У сокола був травмований хребет. Розпочали знайомство з того, що він клонув Анатолія Івановича – відірвав від руки шматок м'яза. Потім з тієї ж руки він їв. Птаха любили, лікували, намагалися врятувати, проте через декілька тижнів він помер. Саме тоді на деякий час Анатолія Івановича заповонив відчай. Він поховав птаха в полі й потім ридав. Здавалося, як у того сокола, не вистачить сил на життя ні в армії, ні в країні. Але країна витримала, армія відродилася, набирає сили.

З особливою подякою Анатолій Іванович і його побратими згадують волонтерів, завдяки яким вони перші півроку не замерзали та гарно харчувалися, читали теплі листи дітей з подяками й розглядали дитячі малюнки. Бували дуже зворушливі моменти. Старенька бабуся зустрічала військового машину і пропонувала подарунки, серед яких були домашні страви й теплі речі. Був серед її дарунків чудодійний глінтвейн, від яко-

го у хворого на той час Анатолія Івановича прибрало жар (а температура була під 40°).

І ще дуже важливо, що наші військові завжди намагалися встановити теплі, дружні стосунки з мешканцями території, де стояла їхня частина, змінити їхню настороженість на щирість і довіру. Серед світлих спогадів Анатолія Івановича – дружба його частини зі школою. Бійці намагалися створити дітям свято, організували спортивні змагання. А в травні, коли шанують жертв Другої світової війни, разом зі школярами впорядковували місця поховання на військових кладовищах та салютом віддали честь загиблим.

У День захисника України, на Покрову, ми шануємо учасників цих тяжких подій, віддаємо шану тим, хто ще знаходиться на військових рубежах. І серед тих, хто пройшов ці важкі випробування, – працівники нашого Дніпровського національного університету! Ми низько вклоняємося їхньому подвигу.

Тетяна ЛАБУТКІНА, доцент кафедри систем автоматизованого управління

ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОСТІР

Університет вразі став учасником фестивалю науки, техніки та сучасних технологій Interpipe TechFest-2017. Дводенна виставка інноваційних розробок продемонструвала зразки робототехніки, дрони, інтернет-гаджети, технологію «розумний дім», різноманітні фізичні та хімічні експерименти. Захід проводився з метою формування у молоді інтересу до науки, що дозволить їм у майбутньому зробити усвідомлений вибір на користь однієї з природничих чи технічних спеціальностей.

МОЛЕКУЛЯРНА ЇЖА ТА МЕХАНОТРОНІКА: Hi-Tech від ДНУ

Фахівці ДНУ наповнили університетську експозицію, що супроводжувалася електронними презентаціями, зразками унікальних виробів, рекламними матеріалами, макетами. Наукові здобутки демонстрували фізико-технічний, хімічний, біолого-екологічний факультети,

науково-дослідний інститут енергетики та факультет медичних технологій діагностики та реабілітації.

Моделі гуртка «Механотроніка» викликали захоплення юних глядачів

Так, НДІ енергетики представив відвідувачам макет енергоактивної огорожі, геліопротилі, сонячний колектор. Фізико-технічний факультет запропонував для огляду 3D-принтер, зразки порошкових алюмінієвих сплавів у контейнері, екструдер прутка малої продуктивності та моделі транспортного робота та робота-навантажувача на основі LEGO. Значний інтерес гостей викликала експозиція біолого-екологічного факультету і факультету медичних технологій діагностики та реабілітації, де учасники, передусім наймолодші, мали змогу поринути у цікавий світ мікроорганізмів, на власні очі побачити будову крові та якісні біохімічні реакції. Крім цього, вони долучилися до створення власного аквасвіту.

Справжньою родзинкою експозиції стала презентація хімічним факультетом молекулярної кулінарії та дизайну харчових нанотехнологій. Гості мали змогу подивитися технологію приготування та продегустувати блюда молекулярної кухні, яка в останні роки набуває великої популярності та є модною тенденцією в сучасній кулінарії. Учасники виставки, як малеча, так і дорослі, висто-

Майстер-клас з молекулярної кулінарії проводить другокурсник Ілля Лінник

ювали величезні черги задля можливості пройти майстер-клас та самостійно приготувати страву. А команда фізтеху виборола з місце у Всеукраїнських змаганнях з механотроніки, що проходили в рамках фестивалю.

серед яких майже половина – студенти. Для останніх це непогана практика та демонстрація знань, отриманих в університеті. Впродовж двох днів техфесту нашу експозицію відвідали більше 15 тисяч гостей.

Делегація експонентів від університету налічувала 61 особу,

Сергій ОКОВИТИЙ,
д-р. хім. наук, професор,
в.о. проректора з наукової роботи

ЗНАКОВА ЗУСТРІЧ

5 жовтня відбулася зустріч студентів факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства з сучасною українською письменницею та громадським діячем Марією Матіос. Цю подію ініціювала Дніпровська обласна рада за сприяння ректора ДНУ професора Миколи Полякова. До організації заходу долучилися й викладачі ФУІФМ на чолі з деканом, професором Іриною Поповою.

ПРО ДОЛЮ СПРАВЖНЬОГО ПИСЬМЕННИКА, ДИТИНСТВО І ВІЙНУ

Можливість наживо поспілкуватися з відомою письменницею, авторкою низки відомих прозових творів та поетичних збірок, зацікавила багатьох студентів факультету, обізнаних з її творчістю, – у конференц-залі буквально не лишилося жодного вільного місця. Усім присутнім цікаво було долучитися до «літературної лабораторії» Марії Матіос, дізнатися про її творче «закуліся» – не випадково днем раніше в межах фестивалю «Ферія Дніпра» глядачі мали нагоду переглянути виставу «Солодка Даруся» за однойменним романом письменниці.

Марія Василівна відразу справила на аудиторію приємне враження пропозицією провести зустріч у «неофіційному» форматі. Поділилася зі слухачами тими особистими, майже інтимними речами, які впливають на творчість кожного митця: спогади про дитинство, про рідних і близьких – показала світліни

Карпатських гір, де виросла і чні обриси, за влучним висловом письменниці, схожі на кардіограму. «Наше прізвище поширене лише в одному селі, – зауважила Марія Василівна, – отже, усі Матіоси – то мої родичі, як же нам не допомагати один одному?» Зізналася й у тому, які з творів найдорожчі серцю автора – це, зокрема, «Черевички Божої Матері», трагічна частина епічної саги, яку Марія Матіос створює протягом багатьох років, збираючи, ніби фрагменти мозаїки, історії про долі буковинців початку ХХ ст. Марія Василівна переконана: письменник має писати про те, що йому болять, навіть якщо тема «незручна», табується суспільством. Читач може й мусить почуватися дискомфортно, коли йдеться про складні проблеми, які часом волимо не помічати й замовчувати: суперечливі моменти історії, людей з невиліковними хворобами, зрештою, неоголошену війну.

Саме війні Марія Матіос присвятила другу частину свого відвертого виступу, «без купюр» розповівши про свою діяльність як народного депутата, передусім орієнтовану на потреби фронту. Із сумом послалася на Ернеста Хемінгуей, який уважав, що справжнім письменником не може бути той, кого не торкнулася війна: життя, на жаль, дало всім сучасним літераторам нагоду стати «справжніми». Без замовчувань і спроб пом'якшити ситуацію Марія Василівна розповіла про допомогу важкопораненим, про візити на фронт, організацію постачання найнеобхіднішого для бійців, про те, із якою вдячністю армія приймають турботу й увагу цивільних, яких захищають. А ще – про те, що завжди складніше взяти на себе відповідальність за конкретну людину, живого хлопця з плоті й крові, зі своїми болями й проблемами, за того, хто потребує конкретної

Письменниця демонструє дерево роду Матіосів

допомоги, ніж за абстрактну армію, за образом якої багато хто з можновладців уже не бачить реальних чоловіків і жінок, у яких є сім'ї, мрії, сподівання.

Той самий Хемінгуей писав: «Письменник не може лишатися байдужим до того безкінечного нахабного, смертельного, брудного злочину, який являє собою війна». «Неофіційна» розповідь Марії Матіос про творчість, про те, якою бачить роль письменника в суспільстві, про громадянський обов'язок не лише давати слушачів байдужими. Мисткиня не боїться відверто висловлюватися про складні речі й давати непопулярні прогнози щодо нашого спільного майбутнього. І це, мабуть, цінніше за облудні обіцянки швидкої злагоди, адже правда завжди краще за недомовки, а особистий приклад – промовистіший від будь-яких декларацій і закликів.

Ірина ПАСЬКО,
доц. кафедри української літератури

ОБРІЇ НАУКИ

26-28 вересня в нашому університеті проходили засідання XXII Міжнародного семінару з прямих та обернених задач теорії електромагнітних і акустичних хвиль – DIPED-2017.

Ця наукова подія проводилася під егідою Міжнародного інституту інженерів з електротехніки та електроніки (IEEE) та його Західноукраїнського осередку. Співорганізаторами заходу також виступили Інститут прикладної математики і механіки НАНУ ім. Я.С.Підстригача (Львів, Україна) та Тбіліський державний університет ім. І. Джавахішвілі (Тбілісі, Грузія). Такий міжнародний рівень форуму дозволив розмістити його матеріали

в електронній бібліотеці IEEE (IEEE XploreLibrary), цим самим забезпечивши подальше включення в провідні наукометричні бази світу: Scopus, Web of Science, ResearchGate та інші.

Семінар має багаторічну історію. Кожного року його по черзі приймають кращі наукові заклади України та Грузії. Цього разу до нашого міста приїхали 47 фахівців із України, Греції, Грузії,

Ізраїлю, Німеччини, Південної Африки та Туреччини. Учасники традиційно розглянули питання дифракції і розсіювання, застосування електромагнітних та акустичних хвиль, поширення хвиль у неоднорідних середовищах, теорії хвилеводів і шаруватих структур, чисельних методів, методів розв'язку обернених задач та задач синтезу. Серед інших виступів, присвячених актуальним науковим проблемам фізики, гості заходу заслухали й доповідь завідувача кафедри прикладної і комп'ютерної радіофізики ДНУ, професора Олега Дробахіна. Олег Олегович із нагоди 50-річного ювілею кафедри розповів про наукові здобутки її спеціалістів.

Загалом, упродовж трьох днів роботи конференції було заслухано і надруковано 56 доповідей. Найбільшу кількість наукових розвідок запропонували фахівці нашого університету та Інституту радіофізики і електроніки ім. О. Усикова НАНУ, Тбіліського державного університету ім. І. Джавахішвілі та Харківського національного університету ім. В. Каразіна.

П'ятеро молодих науковців були відзначені як найкращі доповідачі. До цього переліку увійшов і кандидат фізико-математичних наук, вихованець кафедри теоретичної фізики нашого університету Вячеслав Горев.

Олег ДРОБАХІН, професор,
завідувач кафедри прикладної і комп'ютерної радіофізики,
Senior Member IEEE

ВІРНІСТЬ БІБЛІОТЕЦІ ТА УНІВЕРСИТЕТУ

Справжній керівник невідокремлений від об'єкту управління, адже щоб успішно керувати, треба бути основною частиною цього механізму. Розповідаючи про директора наукової бібліотеки ДНУ ім. О. Гончара Світлану Василівну Кубишкіну, не можна обійти тему книгозбірні, тому що це вже один організм, одна сутність, єдине ціле. Любов до її Величності Книги стала змістом всього життя С. В. Кубишкіної. Високий професіоналізм, наполегливість, відповідальність, працелюбність, щедрість душі, доброзичливість та людяність – це невід'ємні складові її характеру.

У бібліотеці нашого університету Світлана Василівна працює з 1961 року, присвятивши їй своє життя. Професійні якості молоді бібліотекарки сподобались директору бібліотеки ДДУ Н.А. Гайворонській і вона запросила Світлану Василівну на постійну роботу. Саме тут почалося її професійне сходження: старший бібліотекар, завідувач відділом, заступник директора з методичної роботи. З 1975 р. почалося будівництво нового корпусу бібліотеки, яка спочатку планувалась як міжвузівська, та різні перешкоди унеможливили цей проект, і університет самостійно довгі роки будував свою книгозбірню. У 1987 р. багаторічний очільник бібліотеки Н.А. Гайворонська з пошаною передає Світлані Василівні посаду директора, вгадавши в своєму заступникові потенціал справжнього керівника. С.В. Кубишкіна бере участь у завершених будівництвах нового корпусу, готує бібліотеку до переїзду.

Переїзд двохмільйонного фонду – це окрема сторінка: радісна, але важка і дуже відповідальна робота. Світлана Василівна завжди поруч з колегами: віяє пакунки книг, завантажує, стоїть на конвеєрі. Крім фізичних навантажень на директорів ще й величезна відповідальність за організацію транспорту, переміщення фонду, безпеку людей. Працювати з людьми завжди важко, керувати жіночим колективом – то подвійний клопіт. Це організм складний, емоційний, багатобарвний, різновіковий, різнохарактерний – така собі вибухова суміш. Але мудрість та делікатність директора допомагає запобігати конфліктам. Витончена, інтелігентна, толерантна жінка витримала робочі оперативки, спілкування з будівельниками, організацію переїзду. В 1991 р. оновлена бібліотека відкрила двері своїм користувачам.

На посаді директора Світлана

Василівна була постійним членом Республіканської науково-методичної бібліотечної комісії в секції зберігання фондів та головою Обласного методичного центру бібліотек ВНЗ. Спостерігаючи нові форми роботи, вона впроваджує їх у вузівських бібліотеках регіону. Завдяки ініціативності керівника наша бібліотека отримала гранти МФ «Відродження» та МФ «Євразія», успішно співпрацювала із МФ «Сейбр-Світло». У 1988 р. бібліотека отримала звання Наукової, а у 1996 р. – I бібліотечної категорії. У 1992 р. С.В. Кубишкіну делегували на I Всеукраїнський конгрес бібліотекарів, що проходив у Києві.

Світлана Василівна Кубишкіна зробила значний внесок у розвиток бібліотеки: підтримка інновацій у бібліотечних процесах та перетворення на сучасний заклад, що відповідає потребам студентів та науковців. Книгозбірня розширила свою структуру: відкрито відділ рідкісних та цінних видань із фондом 33 тис. примірників різними мовами, комп'ютерний клас, читальну залу для викладачів. Продовжується впровадження новітніх технологій у поєднанні з традиційними, зокрема створення персонального сайту бібліотеки, електронного каталогу та репозитарію.

У стінах бібліотеки побувало чимало високоповажних гостей: Президент України Л.Д. Кучма, Голова Верховної Ради України В.М. Литвин, Надзвичайний та Повноважний Посол Латвійської республіки в Україні Аргіта Даудзе, директор Австрійського культурного форуму Якуб Форст-Баттаглі, представники польських видавництва.

За трудову діяльність, професійні якості, вивчення і впровадження в практику нових сучасних форм роботи й педагогічний досвід С.В. Кубишкіна відзначена багатьма нагородами: почесне звання «Заслужений працівник культури України», Почесна грамота Міністерства освіти і науки, Подяка Кабінету Міністрів України «За багаторічну сумлінну працю», Подяка Прем'єр-міністра України «За особливий вклад у розвиток вітчизняної освіти», відзнака Міністерства освіти і науки України за багаторічну сумлінну працю, вагомих особистий внесок у підготовку кваліфікованих спеціалістів та плідну педагогічну діяльність – нагрудний знак «Відмінник освіти».

Alma-mater гідно оцінила діяльність Світлани Василівни як керівника вагомим структурного підрозділу почесною медаллю «За вірну службу ДНУ» до 90-річчя університету та присвоєнням почесного звання «Заслужений працівник університету». Світлана Василівна – людина знана в університеті: член ректорату, Вченої ради, бере участь у всіх заходах, спрямованих на розвиток ДНУ ім. О. Гончара.

Коллектив наукової бібліотеки бажає керівникові доброго здоров'я, тепла і злагоди, рідного затишку і любові рідних, близьких та друзів, довгого щасливого віку під Божим і людським благословенням.

Тетяна ГРЕБЕНІК
від імені колективу наукової бібліотеки

ЖУРНАЛІСТ ЗА ПОКЛИКАННЯМ

4 жовтня виповнилося 70 років від дня народження декана факультету систем і засобів масової комунікації, доктора філологічних наук, професора, заслуженого журналіста України Володимира Дмитровича Демченка.

Володимир Демченко – знаменитий і шанований в наукових колах і журналістській спільноті людина, широко освічений фахівець і професіонал високого ґатунку, автор численних публікацій з проблем філології й журналістикознавства. Багато років віддав Володимир Дмитрович, докладаючи значні зусилля, щоб і в його рідному університеті, де він здобув прекрасну філологічну освіту, колись починав викладацьку діяльність і з яким пов'язав все своє життя, з'явилася журналістська спеціальність, щоб народився новий бренд – «журналіст Придніпров'я». Професор Демченко зі своїми однодумцями започаткував факультет систем і засобів масової комунікації, розбудовував його, що називається, «від кілочка», дбав про його сучасне технічне забезпечення, переймався налагодженням наукових контактів зі спорідненими факультетами інших українських та зарубіжних вишів. Маючи за плечима власний досвід роботи в газеті й на телебаченні, він «поставив на крило» численних випускників, які сьогодні ефективно реалізують здобуті знання та професійні навички в медіа. Факультет систем і засобів масової комунікації неофіційно називають «факультетом імені Володимира Демченка», і для цього є всі підстави: розпочавши з однієї кафедри на філологічному факультеті, зі скромної спеціалізації «журналістика», Володимир Дмитрович трансформував свій початковий задум у потужний факультет, на який щороку один з найбільших в ДНУ конкурс серед абітурієнтів, а з-поміж викладачів факультету чи не кожний другий – учень В.Д. Демченка.

Мені не довелося бути ані

студенткою, ані аспіранткою В.Д. Демченка, але процес учнівства здійснюється не лише в аудиторіях: декан ФСЗМК повсякденно і повсякчасно дає нам, своїм колегам по роботі, майстер-класи спілкування з будь-якою людиною – із сивочолим науковцем і зовсім юним студентом, тобто безпосередньо навчає тому, що називають емким словом «комунікація».

Новим етапом у розвитку факультету стало відкриття спеціалізованої ради із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук із різних напрямків журналістикознавства, незмінним головою якої є професор Демченко. За його ініціативою на факультеті організовано видання Вісника ДНУ серії «Соціальні комунікації». Тобто можна впевнено говорити про те, що факультет став одним з найпотужніших в Україні наукових центрів підготовки фахівців відповідного профілю. Стажування у навчальних закладах зарубіжних країн не перетворилося для Володимира Дмитровича на форму наукового туризму – зроблений ним спостереження й висновки утворили надійне підґрунтя втілюваної на факультеті концепції підготовки журналістів із широкими європейськими поглядами на специфіку функціонування сучасних засобів масової інформації.

Говорячи про науковця й ке-

рівника факультету, не можна не сказати про Володимира Дмитровича як про людину – яскраву, неординарну, що блискуче володіє словом, має прекрасне почуття гумору, яка власним прикладом переконала оточуючих у тому, що журналістика проростає з філології, що ці дві найважливіші складові збалансують медіа-професію. Знаючи В.Д. Демченка протягом багатьох років не лише по спільній професійній роботі, а й по роботі громадській, можу впевнено сказати також про те, що він один з небагатьох, хто увібрив риси тієї когорти «старої професури», яка свого часу виховувала його самого. Завжди підтягнутий, елегантний не тільки у святкові дні, а й у будні, він усмішкою вітає колеги, навіть мимохідь зустрівши їх у коридорі, він підводиться, коли до його кабінету заходить жінка, він має ту виняткову харизму, яка приваблює багатьох людей. Здавалося б – такі дрібниці! Але з цих дрібниць вимальовується портрет представника інтелігенції, сконцентрованої, зосередженої, працелюбної й працездатної людини, який під силу найскладніші завдання. Володимир Дмитрович може бути вірним і відданим – так віддано він ставиться до своєї родини і дружини, з якою познайомився ще у студентські роки, і з того часу вони ділять на двох радіощі й біду. Справді, наш університет для професора Демченка і alma mater, і другий дім, і коло друзів, і нескінченна нива, на якій він – невтомний орач.

Бажаємо Вам, Володимире Дмитровичу, виховати ще не одне покоління талановитих журналістів, одержувати справжнє задоволення від щоденної не легкої, але такої цікавої й потрібної роботи, творчої наснаги, натхнення, успіхів у всіх Ваших справах, доброго здоров'я і довгих щасливих років життя!

Наталія ПІДМОГІЛЬНА,
д-р. філол. наук, професор,
завідувач кафедри видавничої
справи та міжвузівської
комунікації

Наприкінці вересня викладачі кафедри політології професори Олександр Токовенко та Олексій Третяк і доцент Юлія Герман стали учасниками навчально-тренінгової сесії проекту Євросоюзу.

DocHub: НОВІ ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ АСПІРАНТІВ

Програма «Структуризація співпраці щодо аспірантських досліджень, навчання універсальних навичок та академічного письма на регіональному рівні України», організована провідним ВНЗ Франції – Університетом Люм'єр Ліон 2, загалом зібрала експертів із майбутніх регіональних докторських шкіл (DocHub), відповідальних за підготовку та розробку навчальних програм для спеціальних курсів докторської підготовки з політичних наук.

Учасникам тренінгу пропонувалася інтенсивна й змістовна програма, побудована на ідеї можливості використання досвіду докторських шкіл із суспільних наук, які сьогодні успішно працюють під егідою Ліонського університету та структурно об'єднують фахівців із різних навчальних закладів цього регіону.

Зокрема, з презентаціями, які пояснювали гостям принципи організації освіти для здобувачів ступеня доктора філософії у Франції, виступили голова

Ліонських докторських шкіл із суспільних наук Крістіан Монте та його заступник Ізабель Гарсін-Маро; завідувач відділу з підготовки аспірантів Університету Ліон 2 Анн Хонегер; директор докторської лабораторії Жан-Ів Тюсо, а також професор політології Дорота Дакowska.

Крім того, учасники зустрічі зпланували наступні етапи проекту: були обговорені зміст і структура навчальних курсів; уточнений регламент робочої групи з політичних наук. Також учасники домовилися про проведення наступних робочих зустрічей задля обміну інформацією та моніторингу

стану виконання завдань проекту. Нагадаємо, що минулого року змінилося законодавство щодо наукових ступенів: в Україні тепер, як і в більшості розвинених країн, науковці зможуть отримувати звання «доктора філософії» (PhD) замість «кандидата наук». За зміною назви, передусім, стоїть зміна змісту навичок та аспірантських досліджень, на основі яких здобується науковий ступінь. Тому питання щодо стандартів підготовки аспірантів досі актуальне.

Юлія ГЕРМАН,
заступник декана факультету
суспільних наук і міжнародних
відносин

ФОТО З ІСТОРІЄЮ

ІЗ ЛЕГЕНДАРНОЇ КОГОРТИ ГЕРОЇВ

Гортаючи власний фотоархів, у якому за півстоліття служіння альма-матер накопичилося чимало схоплених і зафіксованих камерою миттєвостей нашого університетського життя-буття, впала в око одна з порівняно недавніх світлин, датована 8 травня 2012 р. На ній ми, група представників ДНУ, разом з Героєм Радянського Союзу Олексієм Васильовичем Колесніковим у його квартирі на вулиці Дзержинського (нині – Володимира

Вернадського) обласного центру, де напередодні 67-ї річниці Перемоги над нацизмом тепло вітали його із вікомним всенародним святом від імені трудового колективу та студентства.

До речі, на той момент він залишився у нашому місті чи не єдиним живим символом ушлявленого героїського корпусу часів страшного воєнного лихоліття 1941-1945 років, а тому був, що називається, «на розрив»: його постійно запрошу-

вали на різні офіційні та урочисті заходи, в молодіжні аудиторії, інтерв'ювали журналісти. Проте, як зізнався нам сам Олексій Васильович, пріоритетом для нього завжди був університет.

Запам'яталася щира, винятково зворушлива аура імпрізованої церемонії вручення ветеранові найвищої університетської відзнаки – почесної медалі «За вірну службу ДНУ» з цілком зрозумілими в таких випадках хвилюючими, відвертими розмовами «про життя», спогадами, квітами. Цією нагородою, як на мене, був достойно поцінований його вагоми особистий внесок у справу військово-патріотичного виховання молоді (колишній авіатор часто зустрічався з нашими студентами, розповідаючи про свої воєнні перипетії), підтримання іміджу та авторитету університету, з яким його пов'язували кілька років активної трудової діяльності на посаді начальника служби охорони (1992-1996 рр.), а потім до останніх днів життя (2015 р.) – плідна співпраця у лавах нашої ветеранської організації – однієї з кращих у місті та регіоні.

Спілкуючись з нами, герой теж пригадав дещо із своєї фронтової біографії, зокрема про те, що всю війну пройшов льотчиком 118-ї окремої дальнорозвіду-

вальної ескадрильї 7-ї повітряної армії на півночі країни, що здійснив понад 300 бойових вильотів, більшість нічних, у тому числі 90 – на бомбардування ворожих об'єктів та військ і 222 – на розвідку, що кожен з них був смертельно небезпечним, оскільки літати доводилося фактично «сам на сам», тобто без відповідного прикриття, і, здебільшого, на великих висотах і в складних метеоумовах, що вимагало належного професійного вишколу, майстерності, кмітливості, сміливості. За бездоганне виконання бойових завдань і проявлені при цьому мужність та героїзм О.В. Колесніков у лютому 1944 р. був удостоєний звання Героя. Нагороджений сіма орденами й багатьма медалями.

Наприкінці зустрічі Олексій Васильович висловив вдячність університету за високу відзнаку, а нам – за візит і святкові вітання, запевнивши, що й надалі, скільки вистачить сил і здоров'я, буде з університетом. Усі ми ще довго згадували й ділилися враженнями від цієї незабутньої зустрічі з мужньою, красивою, мудрою, скромною людиною. Вірю, як би і що б там не було, пам'ять про наших легендарних героїв житиме у віках.

Валентин ІВАНЕНКО,
д-р. іст. наук, професор, проректор

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ!

ПІДВИЩЕНИЙ АРТЕРІАЛЬНИЙ ТИСК - НЕБЕЗПЕКА ДЛЯ ЖИТТЯ!

Добре відомо, що артеріальна гіпертензія впливає на розвиток атеросклерозу, ішемічної хвороби серця і ураження судин мозку. Ці захворювання ускладнюють одне одного. Загальна статистика захворюваності на серцеві недуги в Україні невтішна. Наша країна посідає сумне перше місце в Європі за кількістю захворювань серцево-судинної системи. Щороку від них помирають майже 500 тис. українців, а це в 3 рази більше, ніж від сукупної кількості випадків смерті: усіх видів раку, туберкульозу, СНІДу разом узятих. Таке становище можна змінити, враховуючи, що виникнення цієї групи хвороб повністю залежить від нашого способу життя.

За рекомендаціями ВООЗ, підвищеним вважається систолічний (верхній) та діастолічний (нижній) артеріальний тиск (АТ), що дорівнює або перевищує відповідно 140 та 90 мм рт. ст. Артері-

альна гіпертензія характеризується тривалим безсимптомним перебігом. Проте людина відчуває підвищення АТ під час або після фізичних чи психоемоційних навантажень, є певна метеочутливість. Хворий відчуває шум у вухах, головний біль, стискаючого характеру, локалізований у більшості випадків в потиличній ділянці, запаморочення. З'являються скарги на швидку стомлюваність, безсоння, підвищену психічну збудливість, серцебиття, тупий біль у ділянці серця. Симптоми хвороби найбільш виражені під час гіпертонічного кризу, що супроводжується різким підйомом АТ (в середньому до 180/100 - 220/120 мм рт. ст.).

Якщо ви маєте будь-які із зазначених симптомів, вам необхідно звернутися до лікаря. Перед візитом спробуйте підготувати графік значень свого АТ та частоти пульсу на підставі вимірювань протягом одного-двох тижнів двічі на день: перший – коли прокинулися, а

другий – перед сном. АТ потрібно вимірювати в спокійному стані, зручно сидячи або лежачи на спині, не розмовляючи. Вимірювання треба проводити не менше двох разів з інтервалом 2-3 хв. Зверніть увагу, що в лежачому положенні АТ, зазвичай, на 5-10 мм нижче, ніж при його вимірюванні сидячи. Важливо також, що показники ранкового АТ в нормі завжди нижче вечірніх! Фіксування більш високих показників АТ в ранковий час свідчить про високий ризик розвитку ускладнень з боку серця та мозку. Такий стан потребує обов'язкової корекції за допомогою постійного прийому ліків. На фоні високого АТ у судинах відбувається утворення бляшок холестерину та погіршуються реологічні властивості крові. Це призводить до розвитку ішемічної хвороби серця, що має клінічні прояви у вигляді стенокардії чи інфаркту міокарда.

Експерти Європейського товариства

боротьби з атеросклерозом рекомендують такі заходи: зменшити на 10% загальне вживання жирів; різко зменшити вживання насичених жирних кислот (тваринні жири, масло, вершки, сир, яйця, м'ясо); збільшити вживання продуктів, багатих на поліненасичені жирні кислоти (олія, риба, птиця, морські продукти); збільшити вживання клітковини та складних вуглеводів (овочі, фрукти, крупи); різко зменшити вживання продуктів, багатих на холестерин, а також вживання кухонної солі. Слід відмовитися від шкідливих звичок, займатися спортом, більше рухатися, раціонально харчуватися.

Зверніть увагу на свою вагу! Вважають, що вона в нормі, якщо окружність талії у жінок менше 80 см, у чоловіків – менше 94 см.

Отже, слідкуйте за артеріальним тиском, своєчасно звертайтеся по медичну допомогу. Бережіть своє здоров'я!

Діана МАКЕЄНКО,
Анастасія ПОДОЛЯН,
студенти факультету медичних технологій
діагностики та реабілітації

ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД:

професор кафедри адміністративного і кримінального права – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність вченого звання професора або особи, які мають науковий ступінь доктора наук і вчене звання доцента (старшого дослідника або старшого наукового співробітника), або особи, які мають науковий ступінь доктора наук, друковані наукові та навчально-методичні праці, що використовуються у педагогічній практиці за профілем діяльності кафедри, готують кандидатів наук, вільне володіння державною мовою України);

доцента кафедри хімії та хімічної технології високомолекулярних сполук – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність вченого звання доцента або науковий ступінь доктора філософії за відповідною галуззю знань (кандидата або доктора наук за відповідною спеціальністю), друковані навчально-методичні (наукові) праці за профілем діяльності кафедри, вільне володіння державною мовою України);

доцента кафедри гідрометеорології та гео-екології – 1 штатна одиниця (0,5 ставки);

доцента кафедри клінічної лабораторної діагностики – 1 штатна одиниця (повна ставка);

доцента кафедри загальної психології та патопсихології – 1 штатна одиниця (повна ставка);

доцента кафедри аерогідромеханіки та енергомасопереносу – 1 штатна одиниця (повна ставка);

доцента кафедри обчислювальної математики та математичної кібернетики – 1 штатна одиниця (повна ставка);

доцента кафедри геоботаніки, ґрунтознавства та екології – 1 штатна одиниця (0,5 ставки);

доцента кафедри космічних інформаційних технологій – 1 штатна одиниця (0,5 ставки)

(наявність вченого звання доцента (старшого дослідника або старшого наукового співробітника) або наукового ступеня доктора філософії за відповідною галуззю знань (кандидата або доктора наук за відповідною спеціальністю), друковані навчально-методичні (наукові) праці за профілем діяльності кафедри, вільне володіння державною мовою України).

Документи на конкурс приймаються протягом 1 місяця з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації.

На конкурс приймаються документи: заява, особовий листок з обліку кадрів, фото 3х4, автобіографія, копія документів про вищу

освіту (з пред'явленням оригіналу документа), копія диплома кандидата (доктора) наук, якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), копія атестату доцента (професора), якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), список наукових робіт та винаходів (завірених за останнім місцем роботи).

Наша адреса: 49010, м. Дніпро, пр. Гагаріна, 72, навч. корпус № 1, кімн. 217, тел.: (056) 374-98-27.

Наказом ректора №270 від 9.10.2017 р. уведено в дію «Порядок відшкодування особами, які повторно здобувають вищу освіту в університеті, коштів державного або місцевого бюджету, витрачених на оплату послуг із підготовки фахівців», затверджений рішенням Вченої ради ДНУ від 28.09.2017 р., протокол № 3.

Ознайомитися з текстом Порядку можна на офіційному сайті ДНУ, у розділі «Історія і сьогоднішня»/ «Положення» (посилання: http://www.dnu.dp.ua/view/polozennya_dnu)

ОГОЛОШЕННЯ

ЗАПРОШУЄ РЕГІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР ІНОЗЕМНИХ МОВ

Розпочався набір слухачів на 2017-2018 навчальний рік на курси з англійської, німецької, французької, іспанської, китайської та японської мов.

Нагадаємо, що РЦ ДНУ став офіційним центром з підготовки до Кембриджських іспитів з англійської мови та був нагороджений відповідним сертифікатом і Золотою табличкою Кембриджського екзаменаційного департаменту. Також центр забезпечує підготовку до іспитів Pearson Test of English (General) різних рівнів.

Запрошуємо всіх, хто хотів би вивчати іноземні мови, до нашого центру! Це надзвичайно цікаво, корисно та перспективно!

Телефон: (056) 745-35-65
Адреса: м. Дніпро, пр. Д. Яворницького, 35, корпус ДНУ № 5, ауд. 20

ЗАПРОШУЄМО ВАС ДОЛУЧИТИСЯ ДО ШИРОКОГО КОЛА ПЕРЕДПЛАТНИКІВ НАШОЇ ГАЗЕТИ!

ДНІПРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

– щомісячна (крім серпня) газета
Дніпровського національного
університету ім. О. Гончара.

Т. в. о. редактора А. М. БАХМЕТЬЄВА
Фотограф С. О. ВЕЛІКОДНИЙ
Засновник і видавець – Дніпровський
національний університет ім. О. Гончара.

Свідцтво про державну реєстрацію

ДП № 2190-928ПР від 27 вересня 2017 р.
Адреса ДНУ ім. О. Гончара: 49010, м. Дніпро, пр. Гагаріна, 72. Газета виходить українською мовою. Обсяг – 1 друкований аркуш. Друк офсетний. Ціна договірна. Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За точність наведених у статті фактів відповідає автор.

Редакція зберігає за собою право літературного редагування і скорочення прийнятих для опублікування текстів.

Претензії до публікації приймаються протягом місяця. При передруках посилання на газету «Дніпровський університет» обов'язкове.

Газета набрана і зверстана в редакції газети «Дніпровський університет».

Адреса редакції: м. Дніпро, пр. Гагаріна, 72, кім. 202. Тел. 374-98-20.

E-mail: gazeta@dnulive.dp.ua

Газета розміщена на сайті ДНУ ім. О. Гончара за адресою: www.dnu.dp.ua/gazeta

Газета віддрукована у друкарні ПП «Ліра ЛТД», м. Дніпро, вул. Наукова, 5. Індекс 49010. Зам. 228. Тираж 1100.